

[Finansministeren.]

lysninger om, at undersøgelser af den art, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke har nævnt, er blevet foretaget. Men jeg kan naturligvis ikke på forhånd bestride, at det kan være mangelfulde oplysninger, og derfor synes jeg, ganske ærligt sagt, at det ikke er rimeligt, at man udsætter toldpersonalet for beskyldninger, som eventuelt ikke kan holde, eller for anonyme påstande, som muligvis er forkerte, og derfor vil jeg bede det ærede medlem hr. Viggo Starcke om at gøre mig og sig selv den tjeneste at lade os få lov til at tale med den dame eller de damer, der er blevet behandlet således, som det ærede medlem udtrykker sig — i et så fint sprog, at ingen kan gøre det fornemmere. Må vi ikke få lov til at se på de tilfælde, lad os få dem undersøgt! (Munterhed). Det var de konkrete tilfælde, der var tale om. Lad os som sagt få det undersøgt. Er der tale om en lægelig undersøgelse, har vi jo specialisten eller den formentlige specialist ved hånden. Jeg synes i hvert fald, det er rigtigt, vi får disse ting opklaret, for det kan ikke blive ved at gå, at man kommer med alle mulige påstande, som toldvæsenet hævder er urigtige, og som jeg derfor må afvise efter toldvæsenets oplysninger, medens det ærede medlem hr. Viggo Starcke kan fortsætte med at sige, at det er sådan og sådan. Lad os få undersøgt og opklaret, hvordan forholdene og sammenhængen er. Viser det sig, at det ikke er rigtigt, hvad de pågældende har sagt, må vi have en redegørelse frem. Viser det sig, at det er rigtigt, at der er tale om en overskridelse af den naturlige kompetence, må toldvæsenet træffe sine forholdsregler derudfra — ganske selvfølgelig.

Jeg beklager, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke er ked af ordet inkvirering. Jeg synes heller ikke, det er noget særlig morsomt ord; jeg har ladet det stå, fordi det, såvidt jeg har opfattet det, er et ord, der har hævd i toldsproget, og et ord, som dækker noget mere end lige det enkle undersøgelse. Jeg har ladet det stå — selvom jeg erkender, at der også var et par jurister tidligere, da jeg forberedte lovforslaget, der mente at det burde erstattes med et andet —, fordi jeg mente, det dækkede et almindeligt toldbegreb — det ved det ærede medlem også —, og det findes, såvidt jeg ved, anført i eksisterende toldforordninger eller toldlovgivning.

Det ærede medlem mente, at Norge havde „konkret mistanke“. Efter den formulering, jeg har fået, er der ikke tale om, at man i Norge stiller det krav. Det hedder i den

norske formulering, at toldvæsenet for at bringe på det rene, om der foreligger smuglerier, kan foretage undersøgelser

„på person, som befinder sig i eller på vej fra eller til fartøj eller jernbanetog, eller som ellers befinder sig på sted og under forhold, hvor der af toldopsynet kan foretages undersøgelser“.

Der er efter denne formulering, der er forelagt mig som den gængse norske, ikke noget krav om mistanke. . . (Viggo Starcke: Det var Sverige, jeg mente!) . . . Nå, var det Sverige, ja, men så snakker vi om to ting. . . (Erna Sørensen: Ja, men det var praksis i Norge, skriver professoren!) . . . (Thisted Knudsen: Det var praksis i Norge, at der skulle være mistanke!) . . . Jeg ved ikke, hvor megen tid professoren har haft, professoren skriver, han har haft meget ringe tid; men han synes alligevel at være meget klar i sin fremstilling af, hvad der er sket de forskellige steder. Han kan have ret, allright, det behøver man ikke at ofre megen tid på. Jeg ville blot pege på, at den norske lovbestemmelse ikke har dette krav, som er rejst fra forskellig side.

Jeg tror ikke, der er anledning for mig til yderligere at gå i detaljer. Sindene har jo offentligt været meget ophidsede omkring hele dette problem, og det ville være rart, om vi kunne forhandle dette anliggende i en atmosfære af ro og stilfærdighed, hvis dette er muligt; det får den kommende udvalgsbehandling vise. Jeg håber, at udvalgsbehandlingen må blive kort og hurtig, og jeg skal under alle omstændigheder gøre, hvad jeg overhovedet kan, for at behandlingen kan blive grundig. Jeg beder det høje ting medvirke til, at vi ikke for længe skal være i den tilstand, at der er en praksis, men ikke en lovhjemmel, og medvirke til, at vi hurtigst muligt kan få vedtaget de lovbestemmelser, som jeg forstår alle ærede medlemmer finder det rigtigst at tilvejebringe, hvis denne praksis skal fortsættes.

Erna Sørensen: Jeg vil først takke den højtærede finansminister for hans tilsagn med hensyn til arbejdet i udvalget. Jeg kan nu ikke se, at det behøver at være et så hastigt arbejdende udvalg, eftersom praksis jo stadigvæk er gældende. Jeg synes, vi må have tid til at gennemgå forslaget rigtig grundigt, som den højtærede minister også udtalte ønske om, og fra min side skal det i hvert fald ske med passende ro.

Den højtærede finansminister spurgte, om jeg mente, det ville være svært for tolderne at bære ansvaret, dersom de skulle nære en konkret mistanke. Det synes jeg